

DDS 168

Lindemann

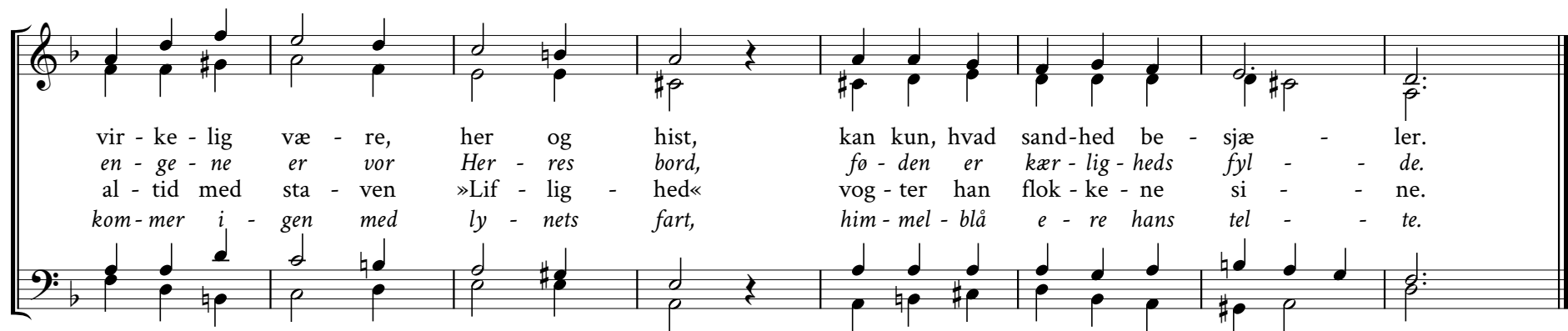
arr. JEF

1. Hyr-den er én, og så hans hjord, er end fuld-man-ge hans fol - de, en - bå-ren i sin
 2. Kil-den er én, og flo - den med, er end små-bæk-ke - ne man - ge, en - ge - ne er ved
 3. Je - sus han er den hyr - de god, som ha-ver hjor-den til e - je, dyrt har han købt den
 4. Ti - der-nes løb er sent og sært, hyr-der-nes tid sy-nes om - me, dog har os ti - dens

Fa - ders gård Søn-nen skal al - ting be - hol - de; Søn-nen er sand - hed, først og sidst,
 flo - dens bred al - le de skøn-ne græs-gan - ge; kil - de og flod er då - bens ord,
 med sit blod, san-ket på vild-som-me ve - je; dri-ver sin hjord han op og ned,
 fyl - de lært, se - nest den bed - ste kan kom - me; hyr-den, som spå - et so - le - klart,

vir - ke - lig væ - re, her og hist, kan kun, hvad sand-hed be - sjæ - ler.
 en - ge - ne er vor Her - res bord, fø - den er kær - lig - heds fyl - de.
 al - tid med sta - ven »Lif - lig - hed« vog - ter han flok - ke - ne si - ne.
 kom-mer i - gen med ly - nets fart, him - mel - blå e - re hans tel - te.